

ВЕРХОВНИЙ СУД УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

26 квітня 2016 року

м. Київ

Колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України у складі:

головуючого Кривенди О.В.,
суддів: Гриціва М.І., Коротких О.А., Маринченка В.Л.,
Панталієнка П.В., Прокопенка О.Б., Терлецького О.О.,

при секретарях судового засідання Шатило Р.П., Ключник А.Ю.,
за участю:

позивача
представника відповідача – Ліходій О.О., –

розглянувши у відкритому судовому засіданні справу за позовом
до Вищої ради юстиції (далі – ВРЮ) про визнання
незаконною бездіяльності та зобов'язання вчинити певні дії,

в с т а н о в и л а:

У грудні 2015 року звернувся до Вищого адміністративного суду України як суду першої інстанції з позовом до ВРЮ, у якому просив визнати протиправною бездіяльність ВРЮ, яка полягає у нерозгляді протягом визначеного законом строку його заяви від 23 березня 2015 року про звільнення з посади судді у зв'язку з відставкою, та зобов'язати відповідача невідкладно розглянути відповідну заяву.

На обґрунтування позову зазначив, що ВРЮ протиправно не розглянула в установлені законом строки його заяву про звільнення з посади судді у зв'язку з відставкою.

Суд установив, що 21 квітня 2005 року обраний Верховною Радою України безстроково на посаду судді Печерського районного суду міста Києва, яку обіймає по теперішній час.

23 березня 2015 року позивач звернувся до ВРЮ із заявою про звільнення з посади судді у зв'язку з відставкою.

14 липня 2015 року секція ВРЮ з питань призначення суддів на посади та звільнення їх з посад (далі – Секція ВРЮ) відклала розгляд заяви позивача у зв'язку з наявністю у ВРЮ скарг та довідки-пропозиції члена ВРЮ про звільнення з посади судді за порушення присяги, а також наявністю нерозглянутих скарг у Вищій кваліфікаційній комісії суддів України (далі – ВККС) щодо його роботи на посаді судді.

20 жовтня 2015 року ВРЮ за результатами розгляду матеріалів перевірки, проведеної членом ВРЮ Мамонтовою І.Ю., та висновку дисциплінарної секції ВРЮ від 6 жовтня 2015 року прийняла рішення № 749/0/15-15, яким до ВККС направлено звернення Подольського О.І. від 30 травня 2013 року щодо наявності підстав для звільнення судді Печерського районного суду міста Києва з посади за порушення присяги судді.

25 січня 2016 року Секція ВРЮ, повторно розглянувши заяву та додані до неї матеріали про звільнення з посади судді Печерського районного суду міста Києва у відставку, дійшла висновку про відкладення її розгляду у зв'язку з тим, що у ВККС наявні нерозглянуті скарги на дії позивача.

28 січня 2016 року ВККС на засіданні дисциплінарної палати прийняла рішення про відкриття дисциплінарної справи стосовно судді

Вищий адміністративний суд України постановою від 2 лютого 2016 року позов задовольнив: визнав протиправною бездіяльність ВРЮ щодо несвоєчасного розгляду нею заяви від 23 березня 2015 року про звільнення з посади судді у зв'язку з відставкою; зобов'язав ВРЮ розглянути заяву від 23 березня 2015 року про звільнення з посади судді у зв'язку з відставкою.

Не погоджуючись із таким рішенням суду, ВРЮ звернулася із заявою про його перегляд Верховним Судом України з підстави, встановленої пунктом 4 частини першої статті 237 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС), у якій просить скасувати постанову Вищого адміністративного суду України від 2 лютого 2016 року і відмовити у задоволенні позову.

У судовому засіданні представник ВРЮ підтримала заяву про перегляд рішення Вищого адміністративного суду України, навела доводи на її обґрунтування.

Позивач, вважаючи оскаржене відповідачем рішення суду законним та обґрунтованим, просив відмовити у задоволенні заяви про його перегляд.

Заслухавши пояснення осіб, що беруть участь у справі, перевіривши наведені у заяві та запереченнях до неї доводи, колегія суддів Судової палати

в адміністративних справах Верховного Суду України вважає, що заява ВРЮ не підлягає задоволенню з таких підстав.

Частиною другою статті 19 Конституції України встановлено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Статтею 111 Закону України від 7 липня 2010 року № 2453-VI «Про судоустрій і статус суддів» (у редакції, чинній на час виникнення спірних відносин; далі – Закон № 2453-VI) визначено, що суддя суду загальної юрисдикції може бути звільнений з посади органом, який його обрав або призначив, виключно з підстав, визначених частиною п'ятою статті 126 Конституції України, за поданням ВРЮ.

Відповідно до пункту 9 частини п'ятої статті 126 Конституції України суддя звільняється з посади органом, що його обрав або призначив, у разі подання суддею заяви про відставку.

Згідно з частиною першою статті 120 Закону № 2453-VI суддя, який має стаж роботи на посаді судді не менше двадцяти років, що визначається відповідно до статті 135 цього Закону, має право подати заяву про відставку.

Заява про відставку подається суддею безпосередньо до ВРЮ, яка протягом одного місяця з дня надходження відповідної заяви вносить до органу, який обрав або призначив суддю, подання про звільнення судді з посади (частина третя статті 135 Закону № 2453-VI).

Пунктом 53 Регламенту Вищої ради юстиції, затвердженого рішенням цього органу від 30 липня 2015 року на виконання статті 3 Закону України від 15 січня 1998 року № 22/98-ВР «Про Вищу раду юстиції», передбачено, що якщо на момент розгляду питання про звільнення судді ВРЮ внесене подання про звільнення судді з інших підстав, розгляд питання по суті зупиняється до прийняття рішення за внесеним поданням.

Згідно із закріпленим у пункті 57 цього Регламенту правилом якщо на момент розгляду питання про притягнення судді до дисциплінарної відповідальності суддя звільнений з посади або його повноваження припинені, ВРЮ припиняє дисциплінарне провадження (дисциплінарну справу).

Отже, наявність у провадженні ВККС чи ВРЮ нерозглянутих скарг на дії судді, за результатами розгляду яких не внесено подання про звільнення судді з інших, аніж тих, з яких подана заява, підстав, не може бути причиною нерозгляду заяви судді про відставку в установленому законом порядку.

Як установив суд у цій справі, коли ВРЮ відклала 14 липня 2015 року та 25 січня 2016 року розгляд питання про звільнення

за його заявою про відставку, подання про звільнення цього судді з інших підстав внесено не було.

За таких обставин суд дійшов правильного висновку про задоволення позову.

Отже, постанова Вищого адміністративного суду України від 2 лютого 2016 року ґрунтується на правильному застосуванні норм матеріального та процесуального права, у зв'язку з чим у задоволенні заяви ВРЮ слід відмовити.

Керуючись статтями 241, 242, 244 Кодексу адміністративного судочинства України, колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України

п о с т а н о в и л а :

У задоволенні заяви Вищої ради юстиції відмовити.

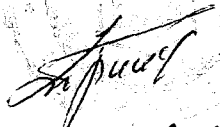
Постанова є остаточною і оскарженню не підлягає, крім випадку, встановленого пунктом 3 частини першої статті 237 Кодексу адміністративного судочинства України.

Головуючий

О.В. Кривенда

Судді:

М.І. Гриців

О.А. Коротких

В.Л. Маринченко

П.В. Панталієнко

О.Б. Прокопенко

О.О. Терлецький

